20/12/2022

Η εορτή του Αγίου Νικολάου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων (ΦΩΤΟ και VIDEO)

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Η μνήμη του Αγίου Νικολάου Επισκόπου Μύρων της Λυκίας γιορτάστηκε, την 6η / 18ην Δεκεμβρίου 2022, από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Μπετζαλλας. Στην πανηγυρική Θεία Λειτουργία προεξήρχε ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος.

Κατά την εορτή αυτή η Εκκλησία τιμά τον **Άγιο Νικόλαος**, ο οποίος ήταν Επίσκοπος Μύρων της Λυκίας «κτήσας τη ταπεινώσει τα υψηλά, τη πτωχεία τα πλούσια» εις όλην της ζωήν αυτού και ιδίως ως Επίσκοπος Μύρων της Λυκίας, ένθα υπερησπίσθη το «ομοούσιον» του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού προς τον Πατέρα, αξιωθείς δε παρά Θεού του θαυματουργικού χαρίσματος, δι' ου εβοήθησε πολλούς, ιδία τους θαλασσοπορούντας.

Το κήρυγμα του Πατριάρχη Ιεροσολύμων

«Χαίροις ὁ ἱερώτατος νοῦς, τό τῆς Τριάδος καθαρόν ἐνδιαίτημα, ὁ στῦλος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, καταπονουμένων ἡ βοήθεια, ἀστήρ, ὁ ταῖς λάμψεσιν, εὐπροσδέκτων δεήσεων, διασκεδάζων, πειρασμῶν τε καί θλίψεων, σκότος πάντοτε, Ἱεράρχα Νικόλαε. ὅρμος ὁ γαληνότατος, ἐν ᾧ καταφεύγοντες, οἱ τρικυμίαις τοῦ βίου περιστατούμενοι σώζονται. Χριστόν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς

ἡμῶν δοθῆναι, τό μέγα ἔλεος», ἀναφωνεῖ ὁ μελῳδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ θεία Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ τῷ θείῳ μύρῳ χρίσασα τόν Ἱερώτατον Νικόλαον Ἀρχιεπίσκοπον Μύρων τῆς Λυκίας, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τῆς Ἱεραποδημίας αὐτοῦ, ἔνθα καί ὁ φερώνυμος ναός αὐτοῦ, ἵνα ἑορτίως τιμήσωμεν τήν πάνσεπτον αὐτοῦ μνήμην.

Ὁ Ἐπίσκοπος τῶν Μύρων τῆς Λυκίας Νικόλαος ἀνέλαμψε ἐν τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας ὡς φωστήρ παγκόσμιος, ὁ ὁποῖος ἐφώτισε διά τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ ἅπασαν τήν Οἰκουμένην, διό καί ἀνεγνωρίσθη «Κανών τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως τῆς δογματικῆς δηλονότι διδασκαλίας τοῦ θείου μυστηρίου τῆς εὐσεβείας, τῆς διατυπωθείσης ὑπό τῆς πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐν Νικαίᾳ τῷ 325μ.Χ. ὑπό τῶν ἁγίων καί ἐγκρίτων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀξιοσημείωντον ὅτι ὡς μέλος τῆς Οἰκουμενικῆς ταύτης Συνόδου ὁ θαυμαστός Νικόλαος συνέβαλε ἀποτελεσματικῶς εἰς τήν ἐξολόθρευσιν τῆς βλασφήμου αἱρετικῆς διδασκαλίας τοῦ Ἀρείου, διατυπώσας τήν ὀρθήν περί τῆς Ἁγίας Τράδος καί τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ Θεολογίαν ὡς ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός αὐτοῦ λέγων:

«Τριάδα σέβω τήν ἄκτιστον, Πατέρα καί Υἱόν σύν τῷ Πνεύματι, οὐσίαν ἁπλῆν Θεότητα, φύσιν μή τεμνομένην οὐσιωδῶς, τρεῖς τάς ὑποστάσεις, διαιρῶν προσωπικῶς, καί καθ’ ὑπόστασιν. Καί πάλιν: «Ὄμματι νοός, προβλέπων τά μέλλοντα, δογμάτων ὀρθῶν, πάντας ἐνέπλησας, ὁμοούσιον, τῷ Πατρί τόν Υἱόν καταγγείλας ἡμῖν, καί Ἀρείου τήν μανίαν ἐξωλόθρευσας, στήλην ὀρθοδόξου πίστεως, τά σεπτά σου προσθείς κατορθώματα».

Ὁ νοῦν ἔχων Χριστοῦ, (Α’ Κορ. 2,16), Νικόλαος ἐξωλόθρευσεν τήν μανίαν τοῦ Ἀρείου, διότι ἐλάλει οὐχί μέ τό πνεῦμα τοῦ κόσμου, δηλονότι μέ τήν ἀνθρωπίνην σοφίαν ὅπως ὁ Ἄρειος, ἀλλά μέ τήν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «Ἡμεῖς δέ οὐ τό πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλά τό Πνεῦμα τό ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τά ὑπό τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν», (Α΄Κορ. 2,12).

Ἰδού λοιπόν διά τί ὁ Ἱερώτατος Νικόλαος ἐκλήθη «κανών πίστεως καί στῦλος τῆς Ἐκκλησίας ἀλλά καί ποιμήν μέγας». Οὗτος ὡς πνευματικός Πατήρ καί ποιμήν ἐζήτει οὐχί τό ἑαυτοῦ συμφέρον, ἀλλά τό τῶν πολλῶν, ἵνα σωθῶσιν (Α΄ Κορ. 10,33). Διό καί ἐγένετο «ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός καί τῶν καταπονουμένων βοήθεια». Ἀνεγνωρίσθη ὡς πραγματικός Πατήρ ὁ θεσπέσιος Νικόλαος, ἀκούων καί ἐφαρμόζων τό παράγγελμα τοῦ θεηγόρου Παύλου λέγοντος: «Μιμηταί μου γίνεσθε καθώς κἀγώ Χριστοῦ», (Α΄ Κορ. 11,1). Βεβαίως ὁ Χριστός εἶναι τό πρότυπον ,πρός τό ὁποῖον καλούμεθα οἱ πάντες νά συμμορφωθῶμεν. Ἐάν δέ προτρεπώμεθα νά μιμώμεθα τούς ἁγίους ἤ τούς ἀποστόλους, γίνεται τοῦτο, διότι πρό ἡμῶν οἱ Ἅγιοι καί οἱ Ἀπόστολοι ὡς ὁ Παῦλος, ὁ ὁποῖος ἔλαβεν «ὀπτασίας καί ἀποκαλύψεις Κυρίου» (Β΄ Κορ. 12,1), συνεμορφώθησαν πρός τό παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ καί ἐμιμήθησαν Αὐτόν.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Ἅγιος Νικόλαος συνεκέντρωσεν ὅλα ἐκεῖνα τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τά ὁποῖα συνθέτουν τόν διδάσκαλον καί πνευματικόν Πατέρα τῆς Ἐκκλησίας. Οὗτος ἦν «ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καί τῆς καλῆς διδασκαλίας», (Α’ Τιμ. 4,6). Διό καί ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος Ἀντιοχείας θεωρῶν «τόν ἐπίσκοπον εἰς τύπον Θεοῦ» καί ἀκούων εἰς τόν Παροιμιαστήν: «Τίμα υἱέ, τόν Θεόν καί Βασιλέα» (Παροιμ. 24, 21) παραινεῖ λέγων: Ἐγώ δέ φημι· τίμα μέν τόν Θεόν, ὡς αἴτιον τῶν ὅλων καί Κύριον· ἐπίσκοπον δέ ὡς ἀρχιερέα, Θεοῦ εἰκόνα φοροῦντα· κατά μέν τό ἄρχειν, Θεοῦ, κατά δέ τό ἱερατεύειν, Χριστοῦ».

Ὄντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ πραΰς ἐπίσκοπος τῶν Μυρέων Λυκίας ἀνεδείχθη ἀληθής Ἀρχιερεύς τῆς Ἐκκλησίας, φέρων ἐν ἑαυτῷ τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν διοίκησιν [τῆς Ἐκκλησίας] καί τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν Ἱερουργίαν τῶν θείων μυστηρίων. «Καί καθώς ἐφορέσαμεν τήν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσωμεν καί τήν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου», (Α΄ Κορ. 15,49), κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος.

Ἑρμηνεύων τούς ἀνωτέρω λόγους τοῦ Παύλου, ὁ Ἅγιος Μεθόδιος λέγει: «ἡ γάρ εἰκών τοῦ χοϊκοῦ, ἥν ἐφορέσαμεν,[τό [γῆ εἶ καί εἰς γῆν ἀπελεύσῃ ἐστίν] ἡ δέ εἰκών τοῦ ἐπουρανίου ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις καί ἡ ἀφθαρσία ἐστιν, ἵνα «ὥσπερ ἠγέρθη ὁ Χριστός ἐκ νεκρῶν διά τῆς δόξης τοῦ Πατρός, οὕτως καί ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν», (Ρωμ. 6,4). «Καινή δέ ζωή ὁ ἐνάρετος βίος ἐστιν», λέγει ὁ Ζιγαβηνός.

Αὐτήν ἀκριβῶς τήν «ἐν καινότητι ζωήν», τοὐτέστι τήν ἐν Χριστῷ ζωήν ἐπεριεπάτησε καί ἐδίδαξεν ὁ Πατήρ ἡμῶν Νικόλαος, διό καί ἐκομίσατο τόν στέφανον τῆς ἀφθαρσίας. Αὐτήν τήν ἐν καινότητι ζωήν, δηλονότι τόν ἐνάρετον βίον καλούμεθα νά περιπατήσωμεν καί ἡμεῖς, ἀκούοντες τῆς φωνῆς τοῦ σοφοῦ Παύλου: «Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπί ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεός, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν», (Ἐφ. 2,10).

Μέ ἄλλα λόγια, ἡμεῖς ὡς ἄνθρωποι, ἀλλά καί πρό πάντων ὡς ἀναγεννηθέντες Χριστιανοί εἴμεθα ἰδικόν του ποίημα, πού ἐδημιουργήθημεν νά μένωμεν ἡνωμένοι μέ τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Διό καί ὁ θεῖος Παῦλος παραγγέλλει πατρικῶς λέγων: «Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μή ὡς ἄσοφοι, ἀλλ’ ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τόν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι», (Ἐφ. 5,15).

Ἰδού ὁ εὐλογημένος οὗτος καιρός τῆς προετοιμασίας ἡμῶν διά τῆς νηστείας καί ἔργων ἀγαθῶν, τῆς ὑποδοχῆς ἐν τῷ σπηλαίῳ τῶν καρδιῶν ἡμῶν τοῦ ἐκ τῶν ἁγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Θεοτόκου Μαρίας γεννηθέντος Χριστοῦ.

Ναί, ἀδελφοί μου, «μή ὡς ἄσοφοι», δηλαδή ὡς κοσμικοί ,ἀλλ’ ὡς σοφοί, δηλονότι ὡς τέκνα τοῦ φωτός τοῦ Χριστοῦ ἑορτάσωμεν τήν μητρόπολιν τῶν ἑορτῶν, τά εὐλογημένα Χριστούγεννα ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ θεοδέγμονι σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ.

Μετά δέ τοῦ ὑμνῳδοῦ εἴπωμεν: «Θρόνῳ παριστάμενος Θεοῦ, πρεσβεύειν ἐκτενῶς σοφέ, μή διαλίπῃς ὑπέρ πάντων ὑμῶν, τῶν σῶν πιστῶν οἰκετῶν, θαυμαστέ Νικόλαε, ἵνα τοῦ πυρός τοῦ αἰωνίου, ρυσθῶμεν καί ἐξ ἐχθρῶν, γνώμης πονηράς καί κακώσεως», Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εὐλογημένα Χριστούγεννα».

Το μεσημέρι, μετά τη Θεία Λειτουργία παρετέθηκε τράπεζα από το Κοινοτικό Συμβούλιο, όπου ο Μακαριώτατος απηύθυνε χαιρετισμό, αυτή τη φορά στα αραβικά.

Η εορτή στην Ιερά Μονή του Αγίου Νικολάου

Η μνήμη του Αγίου Νικολάου τιμήθηκε και στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή, που συνορεύει με το **Πατριαρχείο στα Ιεροσόλυμα**.

Του Εσπερινού και της θείας Λειτουργίας προεξήρξε ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ησύχιος**, συλλειτουργούντων του Γέροντος Τελετάρχου Αρχιμανδρίτου π. **Βαρθολομαίου,** του **π. Νεκταρίου**, του **π. Δομετιανού** της Ρωσικής Αποστολής εις Ιεροσόλυμα, του Ρωσοφώνου εορτάζοντος π. **Νικολάου Κουλίνσκ**υ και του Επιστάτου Αρχιδιακόνου π. **Μάρκου** , ψάλλοντος του Τυπικάρη του Μοναστηριακού Ναού των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Αρχιμανδρίτου **π. Αλεξίου, του π. Σεραφείμ και του κ. Β. Γκοτσοπούλου**, τη προσευχητική συμμετοχή Ιεροσολυμιτών Ελληνοφώνων, Αραβοφώνων, Ρουμανοφώνων και Ρωσοφώνων πιστών και προσκυνητών.

Μετά την θεία Λειτουργία ο συνεχίζων την ανακαίνιση του Ιερού Ναού Αρχιδιάκονος **π. Μάρκος** δεξιώθηκε την Αρχιερατική Συνοδεία και το